

PATHGATE INSTITUTE OF BUDDHIST STUDIES

A MEMBER OF PALLYUL SANGHA INTERNATIONAL

Διδασκαλία του

Σεβ. Λάμα Ντόντρουπ
Ντόρτζε Ρίνποτσε

*Απόσυρση από την
Λανθασμένη Αντίληψη*

Απόσυρση από την Λανθασμένη Αντίληψη

Η δεύτερη προσφορά είναι πνευματικής φύσης, δηλαδή του νου. Εδώ θα πρέπει να οραματιστούμε το αντικείμενο που επιθυμούμε να προσφέρουμε, και έτσι, οτιδήποτε μπορείτε να οραματιστείτε μπορείτε να το προσφέρετε. Ακριβώς όπως ο Κουντουζάνγκπο, ο Βούδας Σαμανταμπάντρα, ο οποίος έκανε προσφορές τόσο απέραντες όσο το διάστημα. Έτσι, εξ αιτίας αυτής της προσφοράς, όλη η άγνοια εξαγνίζεται.

Εξομολογούμαστε όχι μόνο τα σφάλματα που έχουμε συσσωρεύσει σε αυτή τη ζωή, αλλά επίσης αυτά που έχουμε συσσωρεύσει σε προηγούμενες ζωές, έτσι ώστε όλη η αρνητικότητα που έχουμε συσσωρεύσει να μπορέσει να εξαγνιστεί.

Τώρα, η άσκηση της εξομολόγησης είναι πολύ σημαντική άσκηση στο Βουδισμό. Άνθρωποι που έχουν κάνει σφάλματα, αν αλλάξουν πορεία και στραφούν σε πράξεις αρετής, τότε υπάρχει η πιθανότητα και η ελπίδα να βελτιωθούν. Υπάρχει πιθανότητα να μετακινηθούν από αυτή την κατάσταση.

Με τον τρόπο που ζούμε στον κόσμο, στον κόσμο της σαμσάρα, αναμφίβολα είναι πολύ εύκολο να κάνουμε λάθη. Γιατί; Ως άνθρωποι δεν είμαστε τέλειοι. Δεν είμαστε άγιοι, και ακόμα και οι άγιοι κάνουν σφάλματα. Δεν είμαστε τέλειοι. Δεν γνωρίζουμε τα πάντα, κι έτσι, πώς είναι δυνατόν να μην κάνουμε σφάλματα; Δεν είναι δυνατόν. Τα σφάλματα συμβαίνουν επειδή δεν είμαστε τέλειοι, αλλά αν γνωρίζετε τα σφάλματα και τα διορθώνετε, τότε η αρετή που δημιουργείτε είναι τεράστια.

Γι' αυτό τον λόγο, στη Βουδιστική άσκηση η πειθαρχία χαίρει μεγάλης εκτίμησης. Τίποτα δεν είναι πιο σημαντικό από την απόκτηση της πειθαρχίας. Πειθαρχία σημαίνει να γνωρίζεις την θέση σου. Η πειθαρχία δεν σχετίζεται με το: «Είσαι λάθος,» όχι, πειθαρχία είναι να αναγνωρίζεις ότι κάνεις σφάλμα. Το τι κάνουν οι άλλοι δεν σας αφορά, δεν γνωρίζετε τις συνθήκες. Αλλά γενικώς μας αρέσει να ασχολούμαστε με τους άλλους ανθρώπους καταδεικνύοντας τα λάθη τους, έτσι ώστε να αισθανθούμε καλύτερα. Να υπενθυμίζετε στον εαυτό σας: Είσατε δάσκαλος; Δεν είστε. Είσατε λάμα; Δεν είστε. Τότε, γιατί καταδεικνύετε τα λάθη των άλλων; Δεν σας αφορά. Δεν είναι η δουλειά σας. Ποια είναι η δουλειά σας; Να φροντίζετε το πώς ενεργείτε.

Συνεπώς, όταν έχετε πειθαρχία, έχετε ένα πρότυπο ζωής, έχετε κάποια όρια, γνωρίζετε πώς να συμπεριφέρεστε. Όμως, όταν μαθαίνετε την πειθαρχία και όταν τηρείτε την πειθαρχία, το ουσιώδες πνεύμα πίσω από την πειθαρχία δεν είναι ότι σας ζητείται να μην κάνετε σφάλματα, να μην κάνετε παραβάσεις, δεν είναι αυτό· διότι κάνουμε σφάλματα επειδή είμαστε απρόσεκτοι. Το πιο σημαντικό πράγμα όταν κάνετε σφάλματα είναι να έχετε το θάρρος να τα διορθώσετε. Το θέμα δεν είναι η σκέψη: «Έχω λάβει την πειθαρχία

οπότε θα με σταματήσει από το να κάνω σφάλματα,» επειδή ο νους αποσπάται εύκολα και τα λάθη συμβαίνουν. Το σημαντικό είναι, άπαξ και συνειδητοποιήσεις ότι έχεις κάνει σφάλματα, να έχεις το κουράγιο να τα διορθώσεις, να ζητήσεις συγχώρεση.

Κάν Κυι – Το Κυι σημαίνει: «Αυτό είναι το σφάλμα που έκανα». Πρώτα είναι το Κάη: «Ζητώ συγχώρεση»· δεύτερο έρχεται το: «Αυτό είναι το σφάλμα που έκανα». Σημαίνει ότι χρειάζεται να δείξετε το σφάλμα που κάνατε. Έτσι, δείχνοντας μετάνοια για το σφάλμα που κάνατε, αυτό είναι. Όταν έχετε διαπράξει κάποια παράβαση, μπορείτε να κάνετε την εξομολόγηση μπροστά στον Βούδα, όπως για παράδειγμα κάνουμε την άσκηση του Σόουτζονγκ δύο φορές τον μήνα, όπου κάνετε εξομολόγηση στους τριάντα-πέντε Βούδες. Μπορείτε να εξομολογηθείτε μπροστά στον δάσκαλό σας κι ακόμα μπροστά στη Σάνγκα. Μπορείτε λοιπόν να κάνετε την εξομολόγηση μπροστά στον Βούδα, μπροστά στον δάσκαλό σας, μπροστά στη Σάνγκα· έτσι δεν υπάρχει τίποτα να κρύψετε. Από την στιγμή που εξομολογήστε δεν υπάρχει τίποτα να κρύψετε. Αυτό σας επιτρέπει να το κάνετε αγνό ξανά.

Θα σας δώσω ένα παράδειγμα. Όταν πρωτοταξίδευα με την Αυτού Αγιότητα, η δουλειά μου δεν ήταν μόνο να συνοδεύω την Αγιότητά Του, αλλά και να τραβάω φωτογραφίες. Τότε, ένας φίλος μου, ένας από τους προσωπικούς ακόλουθους της Αγιότητάς Του μου είπε: «Έλα, τράβηξέ μου μια φωτογραφία όταν κάνω αυτό». Έτσι κι έκανα. Κάνοντάς το αυτό, μπήκα στο δρόμο κάποιων άλλων ανθρώπων και η Αυτού Αγιότητα δεν ήταν χαρούμενος και κοίταξε με το χαρακτηριστικό του βλέμμα. Ωχ! Το πήρα βαρέως! Έτσι, αυτό που έκανα ήταν το εξής: ήμουν στο Κατμαντού στο Νεπάλ· πήγα λοιπόν έξω και είδα αυτό το μεγάλο μονοκόμματο κρυστάλλινο ντόρτζε, βάρος πέντε κιλών. Όσο για την τιμή, δε θέλετε να ξέρετε. Και είδα κι ένα μικρότερο, πολύ κομψό, κρυστάλλινο, και πολύ ωραία γυαλισμένο. Ξέρετε πιο διάλεξα; Και τα δύο. Το ένα για το μέγεθος, και το άλλο για την ποιότητα. Και γιατί τα πήρα: Απλά τα είδα και σκέφτηκα: «Ουάου, αυτά θα έπρεπε να προσφέρω στην Αγιότητά Του». Το επόμενο πρωί, στην πρώτη ευκαιρία, στις 7πμ, πήγα στην Αγιότητά Του, τα πρόσφερα και είπα: «Ζητώ συγνώμη για τα λάθη που έκανα, θα κάνω ό,τι μπορώ να μην τα επαναλάβω». Η Αγιότητά Του ήταν πολύ χαλαρός και είπε: «Όχι, όχι, είναι εντάξει, τα πας καλά, συνέχισε έτσι». Δεν ήταν θυμωμένος. Μετά απ' αυτό, ουάου, το βάρος που είχα πριν και δεν μπορούσα να φάω, δεν μπορούσα να κοιμηθώ, έφυγε! Και ήρθε το χαμόγελο, πολύ ευτυχής! Οι σχέσεις χρειάζονται να έχουν τις σωστές συνθήκες να τις υποστηρίζουν.

Βλέπετε, δεν είναι η Αυτού Αγιότητα που το χρειαζόταν αυτό, αλλά εγώ χρειαζόμουν την εξομολόγηση. Μετά απ' αυτό, γιούπι, μπορούσα να φάω ξανά. Πριν, ούτε να φάω, ούτε να κοιμηθώ, ωιμέ!

Έτσι, όταν μιλάμε για εγκλήματα, όταν μιλάμε για παραβάσεις, για αμαρτήματα αν θέλετε, από την Βουδιστική οπτική, όλα ξεκινούν με μια σκέψη στο νου. Αν λοιπόν

θέλετε πραγματικά να εξομολογηθείτε ένα σφάλμα, πρέπει να ξεκινήσετε από την καρδιά, γνήσια, χωρίς προσποίηση. Έχουν έρθει άνθρωποι σε εμένα λέγοντας: «Ζητώ συγγνώμη,» και ήξερα ότι δεν το εννοούσαν, ποτέ δεν το εννοούσαν πραγματικά, και τι νομίζετε ότι συμβαίνει τότε; Κάτι που δεν έχει να κάνει με εμένα, αλλά μετά απ' αυτό γενικά δεν θα έχουν την ευκαιρία να λάβουν διδασκαλίες. Η συνθήκη δημιουργείται μέσα από την δική σας προσπάθεια, και η συνθήκη επίσης ξεγίνεται από την δική σας προσπάθεια. Αν δεν είσαστε αυθεντικός, ίσως να είσαστε η Τζούλια Ρόμπερτς, ίσως να είσαστε ο Ντε Νίρο, σπουδαίοι ηθοποιοί, δίνετε μια σπουδαία παράσταση, όμως εξακολουθεί να μην είναι πραγματικό. Εσωτερικά δεν είναι πραγματικό. Πρέπει λοιπόν να έρχεται από μέσα και όχι να είναι μια εξωτερική προσποίηση.

Όταν οι άνθρωποι ενεργούν έτσι, φυσικά το γνωρίζω, και κάποιες φορές από ευσπλαχνία θα δοκιμάσω να τους βοηθήσω με κάποιους τρόπους, να τους ξυπνήσω, αλλά αν πράγματι δεν μπορούν ή παραμένουν σε αυτή την κατάσταση, εντάξει. Δεν μπορείτε να βιάσετε τις συνθήκες αν οι άνθρωποι δεν είναι έτοιμοι· όπως δεν μπορείτε να κάνετε ένα σκύλο να καθίσει στην τουαλέτα, γιατί ως σκύλος δεν μπορεί να το κάνει. Οι συνθήκες διαφέρουν.

Όλα τα κείμενα του Μαχαγιανικού Βουδισμού λένε ότι όλες οι παραβάσεις, όλο το αρνητικό κάρμα, η ίδια η ιδιότητα έχουν τη φύση της κενότητας, σωστά; Αλλά όταν συμβαίνει αυτό, ο νους δημιουργεί μια εννοιολογική κατασκευή. Όταν αυτή εξαλείφεται από το νου και δεν υπάρχει πια, τότε το έγκλημα, το αμάρτημα, επίσης εξαλείφονται. Όταν ο νους δεν εστιάζεται πια σε αυτή, όταν η ιδέα σας η έννοιά σας σταματά, όταν παύει η εμμονή της σκέψης, τότε εξαλείφεται και η αιτία και η συνθήκη του κάρμα, της παράβασης, και όλα θα έχουν τη φύση της κενότητας. Αυτή και μόνον αυτή ονομάζεται πραγματική εξομολόγηση.

Όταν λοιπόν ο νους δεν λανθάνει στον τρόπο που αντιλαμβάνεται, όταν ο νους δεν ταράσσεται, όταν ο νους δεν καλλιεργεί αυτού του είδους τη διάκριση ανάμεσα σε μένα που είμαι διαφορετικός από εσένα, ή από τους άλλους, τότε δεν υπάρχει εμμονή στο 'εγώ' και στο 'εσύ'. Όταν φτάνετε στο σημείο όπου δεν υπάρχει πια εμμονή της σκέψης, δεν υπάρχει εμμονή στις ταμπέλες, εμμονή των εννοιών αυτού ή του άλλου, φτάνετε επίσης στο σημείο όπου δεν υπάρχει πρόβλημα με την καρμική συνθήκη, με το καρμικό χρέος. Ακόμα και οι καρμικές συνθήκες οφείλονται στο νου· όταν ο νους ησυχάζει, όλα τα πράγματα ησυχάζουν.

Έτσι, αν εξετάσετε την επονομαζόμενη παράβαση, από πλευράς φαινομένων υπάρχει ένα τέτοιο έγκλημα, υπάρχει μια τέτοια παράβαση, και οτιδήποτε κάνετε θα έχετε το ανάλογο αποτέλεσμα. Όταν όμως μπορείτε να στραφείτε στον αληθινό σας νου, στην πραγματική φύση του νου σας· η πραγματική φύση του νου σας είναι αγνή. Και δεν ήταν ποτέ τίποτε άλλο παρά αγνή. Ασχέτως από αυτό που πράττετε σε εξωτερικό επίπεδο, η φύση σας

παραμένει πάντοτε αγνή. Από τη στιγμή που θα ξεπληρώσετε το καρμικό σας χρέος, αυτό που υπάρχει είναι αγνό. Τίποτε εξωτερικό δεν μπορεί να διαταράξει την πρωταρχική σας φύση.

Έτσι, σε μια Σούτρα του Βούδα η πρωταρχική σας φύση περιγράφεται σαν τον χρυσό. Αν τοποθετήσεις τον χρυσό σε κάποιο μέρος που είναι βρώμικο, σε ένα τενεκέ σκουπιδιών, ή στον υπόνομο, ο χρυσός δεν θα αλλάξει. Θα καλυφθεί από σκουπίδια αλλά ο χρυσός δε θα γίνει σίδηρος. Αν τον θάψεις στο έδαφος, μέσα στη γη, παραμένει χρυσός. Τον ρίχνεις σε ένα λασπόλακκο και δεν τον βλέπεις, αλλά όταν τον βγάλεις έχει παραμείνει χρυσός. Τον λιώνεις και παραμένει χρυσός, υγρός χρυσός. Όταν στερεοποιείται, είναι ξανά χρυσός. Ο χρυσός είναι ένα παράδειγμα που χρησιμοποιείται πολύ συχνά στη Σούτρα για να περιγράψει το αναλλοίωτο της ποιότητας. Παρ' όλο που έχετε διαπράξει παραβάσεις και έχετε επαναγεννηθεί στα βασίλεια των κολάσεων, των πεινασμένων φαντασμάτων, των ζώων, παρ' όλα αυτά, η πρωταρχική σας φύση παραμένει η ίδια. Δεν μπορεί να αλλάξει. Απλώς, κουβαλάτε πολλές αποσκευές καρμικών χρεών. Από τη στιγμή που τα χρέη αυτά ξεπληρώνονται, η φύση σας είναι εκεί. Έτσι αν και λαμβάνετε επαναγέννηση στους τόπους των κατώτερων βασιλείων, δεν μπορείτε να την μειώσετε.

Έτσι, όταν κάνετε λάθη, είναι σημαντικό να γνωρίζετε ότι μπορείτε να κάνετε κάτι γι' αυτό. Χρειάζεται να έχετε τη δυνατότητα να επιστρέψετε και όχι να πείτε: *«Τώρα τον πήρα αυτό το δρόμο και δεν μπορώ να επιστρέψω»*. Όχι, πρέπει να επιστρέψετε και να μαθαίνετε τη σημασία του στοχασμού. Επίσης να μαθαίνετε να παραδέχεστε τα λάθη σας, να αποδέχεστε, και στη συνέχεια να τα εξομολογήστε, να είστε σε επαγρύπνηση και να υπενθυμίζετε στον εαυτό σας να μην τα επαναλάβει ξανά.

Κατ' αυτόν τον τρόπο, με την άσκηση της εξομολόγησης, την δράση της εξομολόγησης, όταν στην πραγματικότητα αναλαμβάνετε την ευθύνη να μην κάνετε τα ίδια λάθη ξανά, μειώνετε το καρμικό χρέος, τη βαρύτητα του καρμικού χρέους, και αυτό σας ενθαρρύνει να πράττετε καλύτερα, και με αυτόν τον τρόπο μπορείτε να προσβλέπετε σε νέο μέλλον, ένα σπουδαιότερο μέλλον.

Να γιατί το Cán Kui είναι τόσο σημαντικό.